TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

EY SEÇMEN…

Yazan: **Naci Konyar** - 14 Nisan 2011

"Ey Seçmen! Egemenliğin kaynağı sensin. Devlet adamından ve politikacıdan yakınmak senin hakkın. Meclisi sen eleştirir, devlet ulularına iktidarı sen verirsin. Politikacıyı meclise sen gönderirsin.

Bil ki SEÇİM GÜNÜ senin günündür."

Demokrasinin kurum ve kuralları ile tam olarak yaşatıldığı ülkelerde bu cümleler anlaşılırlığı ve doğruluğu konusunda üzerinde ittifak edilen düşünceler olarak kabul görürler. Ancak bizim ülkemizde aynı şeyleri söylemek ne kadar inandırıcı olabilir.

Gerçekten bizim demokrasimizde egemenliğin kaynağı seçmen midir?…

Bir sonraki seçime kadar devre dışı bırakılan, seçimden seçime hatırlanan bir halkın demokrasiye katılım yolları sadece dört yılda bir sandığa gidip oy atmak mı olmalıdır?

Liderlerin milletvekillerini tespit ettikleri bir siyasal süreçte egemenliğin kaynağı halktır demek ne ölçüde doğru olur.

Demokrasinin vazgeçilmez unsurları olarak tarif edilen siyasi parti teşkilatlarının temayül yoklamaları sonucunda ortaya çıkan aday adayı sıralaması tablosu parti genel merkezlerinde hiç dikkate alınmıyorsa onların dört yılda bir hatırlanan seçmenden ne farkı kalıyor.

Ülkemizde siyasi partilerin demokrasiyi savunmaları sözde kalmaktadır. Partilerimizde lider diktası hakimdir.Lider sultasıyla sıralamaya konulan lider vekilleri pardon milletvekilleri davaya değil lidere bağlı bir politika izlemek zorunda kalıyorlar.O nedenle liderler tarafından tespit edilen vekiller milletin değil liderin emrine girmekte, milletin vekili olma hüviyeti de şekilden ibaret kalmaktadır.

Milletvekili olduktan sonraki ikbal yılları da susmak, alkışlamak ve itaat la tamamlanmaktadır.

Demokrasilerde asıl güç parlamento diyoruz. Hani nerde asıl güç? Halkın değil de liderlerin iradesiyle oluşturulan parlamento güçlü olabilir mi?…

Politika bilimlerin en soylusu en yücesidir.Görevlerin de en soylusudur.Siyasal bilim okutan okulu bitirene "SİYASETÇİ" belgesi verilmiyor.Parti ocakları niçin kurulmuştur.Hiçbir emek vermeden, çile çekmeden partide bir çıraklık dönemi dahi geçirmeden yeni kişilerin Milletvekili yapılması, uzun bir onur yolunu kat etmiş aday adayı partililere haksızlık sayılmaz mı?…

Bir fikrin çilesini çekenlerin büyüttüğü bir partide aday sahiplenişi liyakatten önce sadakate olmalıdır. Bir fikri sadakatle savunup, o fikrin çilesini çeken, o çileyi şeref olarak yüreklerinde barındıranların aylarca partileri için gece gündüz demeden çalışmalarını görmezden gelip, unvan üzerinden değerlendirme yapmak adil de değildir, doğru da değildir.

Siyaset adamı nasıl yetişecektir. Bu sistem siyaset adamı yetiştirmiyor. Bilakis istikbal vaat edenlerin önünü kesiyor, ayağını kaydırıyor.

Keşke ellerine silah almasalardı. Memleket meselelerine sağdan ve soldan çare arayan, davasına bağlı o gençler nereye gittiler.Zamanımız partilerinde ki gençler göstermelik.Siyasi partilerimiz gençleri geleceğe hazırlamak yerine onları salonları süslemek, fiziki güç ve alkış kıtaları olarak kullanıyorlar.

Çok yetenekli olanları da zaten siyaset tarlasında yeşertmiyorlar çünkü ;

Lider başıma bela olabilir diye çekiniyor.

Sıradan politikacı "yerimi alır" diye korkuyor.

Sözde bilim adamı cehaletimi yüzüme vurur diye endişe duyuyor.

Akçalı işlere bulaşanların huzuru kaçıyor.

Lafın kısası dürüst, değerli insanlara karşı siyaset sahasında bir tedirginlik başlıyor. Sonra da ülkemizde ilkel politikanın değişmez yasası hükmünü icra ediyor:

Bu ülkenin değerleri; bir acımasız, çağdışı üçkâğıtçı bir sistemin çarkları arasında kıyılıp kaybolup gidiyor.

Evet, ülkemizde oynanan demokrasi oyununa ne aktörler ne de seyirciler inanıyorlar. Liderlerin kontrolünde şekli bir demokrasi ile avutuluyoruz. Halkın katılımı artacağına daraldı, oydan ve sandıktan ibaret kaldı.

Toplumsal hayatımızda olduğu gibi siyasi hayatımızda da hangi yöntemin iyi, hangi yöntemin kötü olduğunu belirlememiz gereklidir. Her aday tespitinde yaşanan kızgınlık ve kırgınlıklara sebep olan siyasetin bu çirkin manzaralarına son vermek için siyasette yeniden yapılanma projeleri ivedilikle hazırlanmalıdır. Böyle bir proje temiz toplum, temiz siyaset arayışı içinde olan halkımız için de hayırlı olacaktır.

Seçim gününün seçmenin günü olması için seçmen iradesini dışlayan, demokrasiye yakışmayan yöntemlerin terk edilmesi lazımdır. Bu da ancak bir hukuk reformu ile gerçekleştirileceğinden acilen yeni bir toplumsal vizyona ve toplumsal misyona ihtiyaç bulunmaktadır.

A.Turan Alkan'ın söylediği gibi;

"Geliniz biz de başkaldıralım :

Önümüze konulan her yemeği yemek zorunda değiliz, seçmeyi ya da katılmadığımız şeyler hakkında fikirlerimizi "yahu ne derler" korkusuyla kendimize saklamayalım"...

Yorum Ekle

Naci Konyar